

[Starcke.]

ene Side Venstre og Konservative henvendte sig til Retsforbundet og paa den anden Side Socialdemokrater og Radikale henvendte sig til Retsforbundet. Den sidste Regeringsdannelse skulde i saa Fald have været ikke en socialistisk Regering, men en social-liberal Regering, hvor Jordspørgsmaalets Løsning skulde have været det fælles Staaested. Af forskellige Grunde strandede begge disse Forsøg. Fra vor Side var det ikke en stærk Aggressivitet; det, der havde Interesse, var ikke at faa vore Personer ind i en Regering, men at faa vor Politik til at være med til at præge en saadan. Efter at den nye Regering var en Realitet, har der været forskellige Forhandlinger, og dér har Retsforbundet prøvet at føre sin egen selvstændige Linie igennem dels ved at sikre en dygtig Formands Forbliven her i Tinget, dels ved at være med til at støtte og føre Krav frem om Nedsættelse af en Grundskyldskommission. Vi har sammen med Venstre og Konservative haft et Valggruffællesskab om Valg af de staaende Udvalg. Dette er ikke en politisk Alliance, men et aritmetisk Arrangement, fordi Retsforbundet nærer Ønske om at komme ind i disse Udvalg. Vi har prøvet at dele Sol og Vind lige. Vi ønsker ikke at indrullere os mellem de socialistiske Partier, vi ønsker heller ikke at indrullere os mellem de borgerlige Partier, for Retsforbundet er ikke et borgerligt Parti, men et menneskeligt Parti.

Den højtærede Statsminister malede i sin Trontale en meget mørk Baggrund for Danmarks økonomiske Situation, og det er set fra et socialdemokratisk Synspunkt uheldigt, fordi den Politik, som den tidligere Venstregering og dens Støttepartier har ført, jo i høj Grad har været en Realisation af en socialistisk Politik. Vi har fra vor Side ment, at det maaske havde været heldigt, at det var en socialdemokratisk Regering, der ogsaa selv havde det parlamentariske Ansvar for den socialistiske Politik, der har været ført. Derved vilde man have undgaaet, at Liberalismen var blevet kompromitteret.

Hvad angaar det mørke Bagtæppe, som Statsministeren rullede ned bag sin Person, kan der rejses Tvivl om, hvorvidt det er helt berettiget. I hvert Fald vil det jo have den Funktion, at senere hen, hvis Regeringen lever tilstrækkeligt længe, da vil den høje Regerings Medlemmer paa Baggrund af dette mørke Tæppe kunne fremtræde med dejlige Solskinsklæder paa.

Spørgsmaalet er, hvilke Forventninger

man kan stille til den nye Regering, og dér lover Erfaringen fra 30'erne jo ikke saa godt. I denne Periode, hvor Planøkonomien i høj Grad blev sat i Højsædet, mistede Danmark en Fjerdedel af sin Andel i Verdenshandelen, og samtidig steg Priserne paa det, der skulde købes for Arbejdernes Lønninger, saa stærkt, at Arbejdernes Realløn til Trods for, at Arbejdernes Løn steg, i disse Aar faldt mellem 10 og 12 pCt. Med Hensyn til Planøkonomien har man Lov til at spørge: Hvor i Verden kan man paavise gode Resultater af denne Politik? Under Planøkonomiens Herredømme ud over Europa er Europa i Dag blevet en Mellemtung mellem en Fattiggaard og et Galehus.

I de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fremførte om den ideologiske Baggrund for den partipolitiske Gruppering, fremførte han mange interessante Tanker, og jeg havde egentlig Lyst til at forfølge disse Tanker lidt mere og se dem i en dybere Sammenhæng og i en større Helhed.

Om to Aar, naar vi herhjemme skal til at fejre 100 Aars Jubilæum for vor frie Grundlov, kan man samtidig fejre et Jubilæum, som ikke alle er opmærksomme paa. I 1949 er det lige akkurat 1 500 Aar siden de første Danskere satte deres Fod paa engelsk Jord. Lige ved Indsejlingen til Thems ligger der en lille Ø, som hedder Thanet. Paa den ligger der en Landsby, som hedder Ebbsfleet. Her gik Jyderne i Land i Aaret 449 under deres to Konger, Hengest og Horsa. Den store engelske Historikervir John Richard Green, der var Professor i Oxford, siger — jeg tillader mig at bede om Tilladelse til et kort Citat —:

„Det er med Hengests og hans Kriegeres Landgang ved Ebbsfleet paa Kysten af the Isle of Thanet, at Englands Historie begynder.“ Og han fortsætter: „Ingen Plet i Britannien kan være saa hellig for Engelskmænd som denne, der er det første Sted, der følte Fodtrinene af de Mænd, der skulde blive Fædre til den engelske Nation.“

Der har blandt Historikerne været nogen Tvivl om, hvorvidt disse Jyder kom direkte fra Jylland, specielt Egnen omkring Esbjerg, Ribe, Varde, Hjertingbugten, eller om de kom fra Friesland. Det er sandsynligt, at de har haft en Gennemgangsstation dér. Men nu til Dags er der en væsentlig Enighed mellem Historikerne om, at de ledende Mænd i hvert Fald kom fra Jylland. Det var maaske derfor ogsaa naturligt at tænke paa, om man skulde fejre dette Halvandetaartusinde med at rejse et Minde, et Monument for